negauerit.pena em̄ vlterius nō debet extendi ⁊c̄.de his que fi.a malo.par.ca.c.queſiuit. a ¶ Pro confeſſo. nunquid ipſo iure:aut per ſententententiam? videt̄ ꝙ ꝑ ſententiam ⁊ hoc tenet Jo.mona.ſm ea que no.ſ̄.de iura.calum.c.vlti.dicebat Lan.ꝙ tacens non habebatur pro confeſſo: nec pro negante.per regulam.ff.de regu.iur.qui tacet.ſ̄.e.ti.is qui tacet.ibi dixi:quid ergo fiet:ſm euʒ compellet̄ reſpondere per excōmunicationē:in poſſeſſionem:miſſionem: captionem pignorū.mulctā ⁊ his ſimilia.ſ̄. vt lit.non ꝯteſt.tue.⁊.c.quoniā.ff.de ven.inſpi.l.j.§.igitur.ff.ſi qͥs ius di.l.vna.⁊ facit ſm Hoſtien.de elec.bone.⁊.cōtra legati.Sʒ

minifterio. e ¶ Plerunq̄.ergo non ſemper: quia interdum ſine mediatore inter ſe componunt ſimoniaci.de ſimo.de hoc.et.c.veniens cum ſimilibus.
f ¶ Ad teſtimoniuʒ.No.ad preſumptionē faciendā: bene admittent̄:ſed non ad probationē.iiij.q.iij.§.itē in criminali.ver.liberi.quod dic vt no.xv.q.iij.nemini.de confeſ.c.j.de teſti.veniēs.j.⁊ no.quod dicit teſtimonium.quia circa accuſationem nihil hic ſtatuit̄:ſʒ ſtatur iuri antiquo.ij.q.j.in primis in fi.xv.q.iij.ſane.de ſimo.tanta.et.c.licet heli.et.c.per tuas.et ei quod no.ij.q.vij in ſumma.
g ¶ Auctores.cum interdū etiā per alios conuinci nō poſſint: ad

a nibus interrogatus extitit ꝓ cōfeſſo. ¶ Uerū ſi anteq̄ reſpōdere ſit iuſſus fuerit:cum cōtumaciter abſentari contingat tūc pro confeſſo nō debet haberi:ſed eſt al's cōtra eum tanq̄ cōtra cōtumacē: prout b ratio dictauerit ꝓcedenduʒ.

De teſtibus ⁊ atteſtatiōib⁹.

Gregorius nonus in ꝯcilio generali Lugdunenſi.

Soci⁹ in crimine ſimonie admittitur in teſtē ſi ſit ſoci⁹ criminis tantū: et agatur ciuiliter alias non. Johānes an.

Capitulum. I

c Mediatores ꝑ q̄s d ſcel⁹ ſimonie ple e runq̄ committi f tur:ad teſtimoni g um cōtra ſceleris eiuſdeʒ au h ctores in deteſtationeʒ criminis admittuntur:ſi non aga i tur criminaliter ſed ciuiliter: k ⁊ emolumentum exinde non l fuerit aſſecuti. Idem.

Ponit modum remiſſionis curie et dat modum ſuper poſitionibus iurandi: et dicit per quem iurari debeat: dat

Ad. hodie pro confeſſo haberi debet(ſcʒ ipō iure: idem Archi.Jo.an.)vt hic vides:ad hoc.ff.de inter.ac.de etate.§.qui tacuit.⁊ idem iuris de obſcure reſpondente niſi declaret:vt ea.l.§.nihil.⁊ qđ dicit qđ habet̄ pro ꝯfeſſo intellige ſi confeſſio eſt damnoſa:alias ſi eſſet ſibi vtilis haberet̄ ꝓ negante(Idem Hoſti.⁊ Archi.⁊ Guil.in Spe.de poſi.§.ix.ver.item illud.Jo.an.)vt.ff.de inter.ac.l.non alienum.⁊.l.de etate.§.j.vſq̄ ad.vj. In interrogationib⁹ ꝓcedat hoc in poſitionibus nō credo.in q̄

Ad. bus ſatis ſit ponenti ꝙ habet intentum ſuū.Jo.an.(diuerſitatis ratio:quia iudex ſuper dubio interrogat nec iurat.Pars vero ponit ſuper certo et iurat.Jo.an.)
b ¶ Ratio.dictauerit quod dic vt no.ſ̄.de do.et contu.prout.

Diuiſio Mediatores. ¶ Ponit dictum cui ſubdit duplicem determinationem. Iſta decre.⁊ ſequens fuerunt Gregorij: ⁊ deberent eſſe in

Ad. antiqua compilatione vltime in titu.(et hanc decre.ibi poſuit et gloſauit Hoſtien.per hanc decreta.moderationem recipiunt glo.ille.Johan.et Bernar.iiij.q.iij.§.item in criminali.ver.liberi.in prima glo.quā quidam non habent.et de teſti.veniens.j.i glo.pe.qui indiſtincte dicebant ꝙ in hoc crimine ſocius criminis tantum admittebatur in teſtem:criminis vero et muneris.nō em̄ diſtinctio illa locū habet cum agitur ciuiliter.ſi em̄ criminaliter:ſoci⁹ etiam tantū criminis re

Ad. pellit̄ vt hic vides.ad hoc.ſ̄.eo.teſtimonium.(Corrigit etiam quod no.Gof.in ſum.de ſimo.in fi.vbi ſimpliciter dicit hos mediatores a teſtimonio repellendos.Jo.

Proſenete an.) c ¶ Mediatores.qui proſenete dicuntur.(canō

Ad. vocat illos interemptores.xcj.di.c.penul.Joh.an.)⁊ ſalarium quod eis datur dicitur proſeneticum.ff.de proſe.l.j.et.ij.et ſi in ſpiritualibus ſalarium recipit:vel aliquam promiſſionem commodi temporalis ſimoniacus eſt.de ſimoni.cum eſſent.et tunc non admittitur etiam ſi ciuiliter agatur:vt hic in fine.et.ſ̄.eo.veniens.j.⁊ infamis eſt.j.q.j.ſi quis epiſcopus.et.q.iij.ſi quis prebendas et beneficijs priuandus.ſ̄.de electi.per inquiſitionem.et deponendus.de confeſ.c.ij.de ſimoni.non ſatis.ibi vel conſenſerit. d ¶ Per quos: id eſt quorum

hoc.ſ̄.de teſti.co.c.vlti.vbi ad detegandā coniurationem inducuntur ſocij et iurati.Jo.an. h ¶ Criminis.alias tanti criminis.conco.j.q.vlti.c.vi.ſ̄.de ſimo.tanta.et.c.licet heli.vbi cum ad inſtar criminis ⁊c̄.et per hanc litteram credo hanc decre.intelligendam etiaʒ de mediatore qui non emendatus de crimine: alias quid eſſet ſpeciale in hoc:vt.ſ̄.eo.teſtimonium:vel poteſt dici de emendato debere intelligi: et bene eſt ſpeciale ꝙ mediator admittatur:vt infra dicam.
i ¶ Criminaliter.ſ̄.eo.teſtimonium. k ¶ Ciuilit̄.

Nota ꝙ regulare eſt ꝙ in ciuilib⁹ mediator de conſenſu partium admittatur ad teſtimonium alias non: in auc̄.de teſti.§.quoniā vero.col.vij.Et no.Berū.de teſti.cog.dilectorum circa principium glo.(⁊ hoc intelli Ad ge vt ibi dixi.Jo.an.)hoc tamen admittitur etiā parte contradicente: quod intellige ſm diſtinctionem decre.de ſimo.per tuas.et.c.licet heli.ſm Hoſtien. Nota
l ¶ Aſſecuti.vides quid iuris in hoc excepto crimine ſcʒ ſimonie.Sed quid de alijs exceptis? De crimine leſe maieſtatis dic.vj.q.j.§.verum.de confeſ.c.j. De crimine hereſis:dic vt.ī.de here.in fauoreʒ.Sed aduerte.mirabile enim eſt quod dicit hec decre.ꝙ ſocius criminis repellatur in criminali:criminis et muneris in ciuili.Si em̄ qui petit ipſum a teſtimonio repelli dicat ſocius mihi in crimine fuiſti non egemus vlterius teſte: quia ex hac confeſſione puniēdus eſt:de confeſ.c.ij.nec permittit canon vel lex ꝙ dicat hoc non feci:quia mēdacium:vel aliud peccatum non permittit.xxiij.q.iiij qui peccat.et.ff.de tribu.illud.§.penulti.Sed dic(ſm Ad. Hoſtien.et fuerat hoc prius dictum Lan.in ſecunda compilatione de ſimo.q̄uis ad abolendam.Jo.an.) ꝙ poteſt in genere dicere:non potes teſtis eſſe:q: commiſiſti hoc crimen quod me offero ꝓbaturū:⁊ ſic repelletur:quia ꝑ delictum repellit teſtem.ſ̄.co.ꝑ ronas.cuʒ diſtinctiōe decre.de ſimo.licet heli.⁊.c.ꝑ tuas.Vl' dic preciſe qđ exceptionem obijciens non fatet̄.ī.de regu.iu.exceptionem.⁊ ibi dicam: vel pone ꝙ opponat̄ criminis ſimonie exceptio contra teſtem:et ille qui produxit dixit eū qui probat fuiſſe ſociū:et ſic cōtra ſe nil fateтur:ſed ſcdm tene:quia ⁊ hic videtur fateri teſtem ſu

Ad. um ſimoniacum. (q̄ no. lxxix. diſt. c. ij. C. de lib. cau. ſi fi/
liū. in vlti. glo. per Hoſti. in ſum. de ſimo. §. q̄ ad accuſa
tionem in fi. Et Specu. de accuſa. §. j. ver. caue tamen.
ꝛ in. §. ibi prece. qui incipit. item repellitur qui fuit. inue
nies caſus exceptos quibus auditur ſocius contra ſoci/
um. Jo. an.)

pars conuentus ibidem reſidentis. Et eſt hoc ea ra/
tione: q2 minoris partis cōfeſſio nō pōt p̄iudicari toti
ꝯuētui. Jo. an.) ad h̄. x. q. ij. ius porrectū. Hoſti. ꝯ di/
cēs abſētes vocādos ſi pn̄t cōmode vocari. ḋ elec. q2 ꝓ
pter. fac ꝓ eo. j. de p̄bē. cū in eccl'ijs. ſ3 opi. Inno. credo
verā. Idē Arch.

P Reſentiū auctoro.

Diuiſio. Sūt tres p/
tes. Prima tra/
ctat de poſitioni
bus iuramēto et
reſponſionib9 ip
ſarum. Secūda
ibi: Teſtes. de te
ſti. reprobatorijs
probatoriarum.
Tertia ibi: Si
ꝯo de reprobato
rijs reprobatori/
aru3. Hec decre.
eſt practica: et ꝑ
aduocatos opti/
Ad. me ſcitur (vnde
dicit Jo. mo. me/
lius ſcitur ꝑ pra
cticam q̄3 per do
ctrinaz. Jo. an.)
a Conuentū.
dic vt. ſ. ḋ reſcp.
edoceri.
b Ex vna p/
te. ꝛ actores.

modum reſpondendi: ꝛ mo/
dum teſtes probatorios re/
probandi: et reprobatorios
iterum reprobandi. h. d. Jo.
an. ca. II

P Reſentium auctoritate
mandamus quaten9 in cau/
a ſa que inter abbatem et con/
uentum ſancti Nicolai ande
b gauenen. ex vna parte ꝛ prio/
rem et conuentū de Spaldig
c linconeñ. dioceſis ex altera:
ſuper eo q̄ ijdem abbas ꝛ cō
uentus ſe ab ipſis priore ꝛ cō
d uētu de Spaldig. poſſeſſione
ſubiectiōis eiuſdē ꝓorat9 aſſe
runt ſpoliatos: et ſuper irri/
e tāda quadam compoſitione
f olim inita inter partes: et re/
bus alijs vertitur: ab eiſdem
g abbate ꝛ priore nomine ſuo:
h et in animas conuentuū eo/
rundem: vel maioris et ſani/
i oris partis ipſorum: recepto
iuramento de veritate dicen/
da: iniungas dictis abbati ꝛ
k priori: vt tam ponendo q̄3 re
ſpondendo dicant veritatez
quam ſuper poſitionibus ti/
l bi ſub bulla noſtra tranſmiſ/
m ſis ipſi ſciunt: et per illos in/
telligunt: in quorum animas
n o iurauerunt. Preterea ſigil/
latim ſuper q̄libet articulo in
p qualibet poſitione contento
facias partib9 ſufficienter ad
inuicē rn̄deri: nl'la ꝓrſus ab
eis ſuper ipſis poſitionibus

ꝑ decre. ſ. e. li. de
of. ord. q̄3uis. ibi
ꝓut ſunt in electi
onis negocio ꝛc̄.
Si eīm in oībus
tractatib9 vacan
di eſſent abſen/
tes: non video q̄/
re expreſſiſſēt de
negocio electio/
nis plus q̄3 ḋ ali/
is tractatibus:
ſpāle ꝯ videt in
electionibus ꝛ re
ceptiōib9: ꝛ in ca
ſu iſti9 decre. q̄3/
uis. q̄ debeāt ab
ſentes vocari: ali
as non. x. q. ij. h̄
ius porrectum.
(ad h̄ q̄ nota. de Ad.
ma. ꝛ obe. c. fi. in
ij. glo. et vide q̄
dixi de no. ope.
nū. c. ij. i glo. ſic.
ſ. ꝟ. preſidentes.

c Ex altera. ꝛ reos vt patet ꝑ ſequen/
tia. d Poſſeſſione. i. quaſi poſſeſſione: quia de incor
poralibus agebat. ff. de vſuca. ſequit. §. ſi viā. ꝛ de h. ſ.
Ad. de fo. cōpe. cōqueſtus. (vnde canon. xvj. q. j. reuertimini.
dicit q̄ ſcientia poſſidetur. Jo. an.) Et no. ſm Inno. q̄
hic agebatur poſſeſſorio: et tamē iuratur de veritate: qḋ
eſt ꝯtra id qḋ oppo. Berñ. ſ. de iura. calum. c. ij. in glo.
j. in fi. ꝛ. ſ. de reſti. ſpo. lr̄as. ſ3 nō ꝓhibet hic iurari. ſ. de
calūnia. Jo. an. ꝛ hodie iurandū nō eſt per id quod ha
bes. ſ. co. ti. c. j. ſc3 de iuramento calumnie. Jo. an.
e Compoſitione. ſi amicabilis fuerat valere poterat
Secus ſi fuiſſet tranſactio. ſ. de tranſac. ſuper eo. de h̄
de preben. niſi eſſent. ſm Hoſtien. f Rebus. alijs
commiſſio facta cum hac clauſula non extēditur ad ma
iora. quod dic vt. ſ. ḋ reſcrip. ſedes. g Abbate. ꝛ ꝓ
ore. vtraq3 enim pars perijt poſitionibus ſuis per eos q̄
principales erant: et melius veritatem nouerant reſpon
deri: ꝛ ideo ſuꝑ his ſcripſit papa ſic Rothomageñ. vt ſe
quitur. ad hoc. ſ. de iura. calum. in pertractandis. ff. de
procura. ſi actor. h Conuentuum: id eſt ſingulorū
de cōuentu. vel maioris partis: quia conuent9 ſicut vni/
Ad. uerſitas non habet animam (vnde et hic dicit animas
in plurali. Johan. an.) j. de ſenten. excom. roma. §. vlti.
Nota ius nouum vt prelatus iuret in animam ſuam et
fratrum vel maioris partis: olim ſolus prelatus preſta
bat hoc iuramentum: et de hoc. ſ. de elec. dudum. ij. Et
Ad. nota ex hac littera q̄ confeſſio ſolius prelati (ſcilicet non
habentis mandatum a capitulo: tunc enim preiudica/
ret: vt not. vij. diſtin. de conſtantinopolitana: niſi pro/
baretur error. ſ. de confeſ. c. fina. Joan. an.) non nocet ec
cleſie: quia nec etiam confeſſio minoris partis: cum hic
dicat vel maiores ꝛc̄. et facit de his que fiunt a maiori
par. ca. c. j. i Ipſorum. ibidem reſidentium ſm
Ad. Innocen. (qui dicit q̄ non ſufficit q̄ in aliqua poſitio/
ne conſentiat maior pars iurantium: niſi eſſet minor

Jo. an.) k Ponendo. q2 etiā ponēs ꝯria ꝑlurus ē
j. ti. ꝓxi. c. vlti. l Trāſmiſſis. q̄bus nil opponi po
terit: cū ſint examinate ꝛ approbate ꝑ papā. xxxv. q. ix
apl'ice. C. de teſta. olim. ꝛ h̄ eſt qḋ j. ſequit. nulla ꝓrſus
ꝛc̄. (Sic ꝛ bulla pape oīm ſuſpitionē excludit: vt dicit Ad.
Inno. de fi. inſtru. ex parte Archi.) m Illos. q2
tractabāt illas cū cōuentu: ſi aūt ſcia p̄lati eſt ꝯria rn̄/
ſioni cōuētus dicat: ex pte cōuētus ſic dico: ſed ſic ego
credo vel dico: ad hoc. ff. de admi. tuto. quotiens. §. ſic̄.
ſm Hoſti. Si aūt eſſet in iudicio tanq̄3 p̄latus. habes
ſ. de poſtu. bone. ij. de p̄ſcꝑ. c. vlti. liiij. di. generali. ſed
in caſu p̄miſſo cui rn̄ſioni ſtabit: dic q̄ rn̄ſioni ꝯuēt9:
cū p̄latus h̄ rn̄deat vt ps ꝯuētus: ꝛ maiori pti ſit ſtan
dū: vt. ſ. dixi. (ſecus ſi ſuꝑ his ageret q̄ diuiſa eſſēt ad Ad.
ſolū abbatē ſpectātia. ſ. de reſcrip. edoceri. ſed hic pt3
q̄ iſta erāt cōia ſm Inno. et Hoſti.) n Preterea
al's poſtea: al's preterea: quaſi dicat: diximus q̄ rn̄den
dum eſt poſitionibus: volum9 inſtruere iudicē quō ha
beat facere rn̄deri: ꝛ ideo dixit p̄terea. o Sigilla/
tim. q2 poſitio habēs plura mēbra in vno falſa in alio
vera poſſet eē: ꝛ ſic copulatiua poſſet negari (Inno. h̄ Ad.
ꝑ lr̄am ſuꝑ quolibet no. non ſufficere poſitionem nega
ri niſi ad ſingula rn̄deat in poſitione ꝯtēta. Idē Pe. ꝛ
Abb. ꝛ dic̄ Hoſt. h̄ equū ꝯ cauilloſa3 ſubtilitatē aduo
catoꝝ ſūptā ex. §. vtꝝ. dic̄ etiā q̄ forſan cām dedit ipſe
huic edicto i cā quā habuit cū hoſpitalarijs. Jo. an.)
dixi vt. ſ. ti. ꝓxi. c. vl. ff. de re. du. ſi is q̄ ducēta. §. verū.
ꝛ ponēs debet ponere certū: ꝛ rn̄dens rn̄dere certū. ff.
de ꝯfeſ. certū. ꝛ oīs diſiūctiua ē incerta. ff. ḋ ꝟbo. ob. l.
vbi. §. q̄ illḋ. ff. ḋ iniur. p̄tor edixit. §. q̄d āt. p Suf
ficient. ſ. ſigillatī3 ꝛ clare rn̄deri: ꝛ ſi rn̄dere nollēt: ha/
berent pro confeſſatis. ſ. titu. proxi. c. vlti. (ꝛ dilucide Ad.
ꝛ non ſolū de ſcia. ſed etiā de credulitate ſm Hoſtien.
dicentē: q̄ q̄cq̄d dicat iurās de veritate rn̄dere debet ḋ
credulitate. inducit iura quod non credo. Joan. an.)

a contradictione recepta. Sine iuramento autem a syndi-
b co vtriuſq; partis: quid ſciat de huiuſmodi poſitionibus
c vel credat inquiras.

¶ Teſtes etiam quos ſuper
d articulis ſub eadeʒ bulla trāſ
e miſſis: pars dictorum p̄oris et conuentus duxerit produ-
cendos: ad reprobandos te-
f ſtes partis alterius in cauſa
g principali productos: quorū
h nomina in eiſdeʒ articulis cō
i tinentur. vſq; ad kalendas nouembris proximo futuri: examines ſm partis aduerſe
k interrogatoria: que tibi ſub eadem bulla tranſmittimus diligenter: primo tamē in pſonā cuiuſlibet teſtis a p̄dictis abbate ⁊ ꝯuētu ꝑducti: facta
l ſigillatī ſpecificatione crimi-

a ¶ Cōtradictione. rationē dixi ſuper verbo tranſmiſſis. b. ¶ Quid ſciat. q̄ ſi titubat habebit diē ad deliberandum. ff. de pe. he. ſi debitor. ⁊ ſi preſumptio eſt de malicia poteſt iudex exigere iuramentum ab eo q̄ maliciose hoc non petit. ſ. eo. li. de iura. calum. c. ij. in fi. ſi autem animū ſuum ad aliam partem applicare neſcit: tunc poterit dicere neſcio vel negatiue reſpondere: vt ſi queratꝰ ſi talis viuat: dicat non credo: n̄ ſequitur propterea: quia credat ip̄m mortuū ſm Inno. et Hoſti. tunc eniʒ titubat non credens hoc vel illud.
c ¶ Inquiras. quid ſi ſyndicus confiteatꝰ contrariū eius q̄ p̄latus cōfeſſus fuerat: licet alij aliter dixerunt: dic ſm Bern̄. potius ſtandū confeſſioni prelati ⁊ capituli q̄ʒ confeſſioni ſyndici qui non iurauit. ſi ꝟo concordet cum prelato: eiꝰ cōfeſſio adiuuat: hoc placet Archi. d ¶ Articulis. ar
Ad. ticulus vocatꝰ pars intentionis. (Vide ſm quoſdā articulus eſt nomē grecū ⁊ ſonat in diuiſionē: inde membra que nō diuiduntꝰ in alia membra dicuntꝰ articuli: vt in articulis digitoꝝ. ſic. j. de here. accuſatus. in princi. Et ſic hic dicitꝰ articulus: quia artat: id eſt arte componitꝰ. Item artat ad credendum: vt articulus fidei: de hoc dixi de here. cum chriſtus. Artat ad reſpondendū de hoc hic. Alijs modis ſumitur articulus. de quibus dantꝰ ver
Verſus ſus. Articulus color eſt. breue membꝝ. dictio greca. Articulus numerus: per duos multiplicatus. Momentuʒ articulus: preſſuraq; dicitꝰ eſſe. Jo. an.) continens id q̄ð actor ꝓbare intendit. facit. ſ. de teſti. veniens. ij.
e ¶ Producendos. iuratos tamē: al's teſtimoniū ipoꝝ non valet: etiā ſi eſſent religioſi. ſ. de teſti. nup. niſi iuramentū remitteretur a parte: vt eo. tuis. f ¶ Alterius. ſ. ſancti Nicolai. g ¶ Productos. corā papa vel iudice ab eo dato. Et ſic no. q̄ ꝯteſtata erat lis aliꝰ reg'aritꝰ nō valet teſtiū receptio. ſ. vt lit. non cōteſt. in rubro. ⁊ in nigro. Et ſic no. q̄ licet ſtatim poſt lit. conteſt. iurandū ſit de calumnia: vel de veritate dicenda: ſm q̄ requirit cauſa. Et faciende poſitiones ante ꝓbationes. ſi tamen hoc omiſſum fuerit: adhuc poſt ꝓbationes fieri poterit ad hoc. ſ. e. li. d̄ iura. calū. c. j. hic em̄ poſt teſtes receptos
Ad. ⁊ de veritate iuratur: ⁊ fiunt poſitiones (vt refert Jo. mona. ſ. ti. c. j. quidam dicebant contrariū quaſi aggrediendo ꝓbationem teſtiū ſibi pars precluſerit viam ponendi. Ad decre. j. de iura. calum. rn̄dent iurari de calūnia: non propter partē tantū ſed propter vtilitateʒ publicam: cuius intereſt litis dirimi: ſed poſitiones fiunt tā tum fauore partiū. alle. de fo. cōpe. ſi diligenti cū ſi. Ip̄e dicit tenendum cum glo. ne probationis copia ſic anguſtetur. C. de here. l. pe. in fi. Jo. an.) h ¶ Nomina. ne eſſe poſſit variationi locus. ſ. e. li. de reſcrip. c. ij. Et continebantur iſto modo. Intendit talis probare talem te-
Ad. ſtem. (Non enim ſufficit dicere exceptio contra teſtes q̄ ſunt de talibus criminibus ⁊c̄. ſed ſigillatim et nominatim debet exprimere de quocunq;. Vnde dicit lex de ſignandum cuius dolo ſit factum. ff. de do. ſi ex dolo. §. vlti. ad hoc de elec. per inquiſitionem in princi. j. de ſen. excom. conſtitutionem. cum concor. Jo. an.) adulterium pro eo q̄ talem vxorem talis publice in ſuam tenuit cōcubinam. ⁊ hoc probare vult. per. a. b. c. Item intēdit ꝓbare q̄. t. eſt ꝑiurus: quia deierauit corruptus in tali cauſa: et hoc vult ꝓbare per. d. e. f. ⁊ ſic de ſingulis: quia vnus teſtis neſcit omnes articulos intentionis: ſʒ interdum alteruʒ tm̄: ⁊ ſi vellet alios q̄ʒ noiatos inducere: vel eos tranſponere. non credo q̄ poſſit ſʒ Hoſti. argu. ff. man. l. diligenter ſ. de reſcrip. cum dilecta. j. de preben. cui de non.
l ¶ Kalendas. ⁊ non vltra. ſ. de proba. licet. neceſſe poſſunt iſti delegati terminos ꝓrogare: niſi ꝑtes ambe in ꝓrogationem termini conſentirent. ſ. de offi. deleg. de cauſis (ſm Hoſti. Idem Jo. mona. ⁊ Ar Ad.
chidia.) k ¶ Interrogatoria. Interrogatoria ſūt q̄ facit teſtibus productis contra ſe: ⁊ dantꝰ ſuper articulis de quibus permiſſuʒ eſt: ⁊ formantꝰ ſm circumſtantias cauſe et perſonarum productarum: vt in dicto. c. licet. §. j. et. ſ. eo. c. cauſam. j. et. c. per tuas. vnde datis articulis petit pars terminum ad danda interrogatoria. qui terminus tam ex predictis iuribus dari debet q̄ʒ cōſuetudine generali que eſt optima ⁊c̄. ff. de legi. ſi interpretatione. de conſue. cuʒ dilectus. Et fiunt interrogatoria hoc modo: Si dixerit teſtis verum eſſe q̄ ꝑmo intentionis articulo continetur. Queratur ab eo q̄modo ſcit: et ſi ibi preſens erat: et ad quid ibi erat: ⁊ ſi vidit potius enim preſens eſſe et non vidiſſe. Item q̄ anno mēſe et die id fuit factuū. Itē in quo loco qua domo: qua parte domus: et an domus illa ſit terranea: vꝉ in ſolario: ⁊ qui erant ibi preſentes. Item ſi cognoſcit illum de quo teſtificatur: et cuius eſt etatis ſtature et coloris: et his ſimilia ſm q̄ faciunt ad factuʒ. (⁊ ſi nul Ad.
la fierent faciat iudex que habentur. ſ. eo. cum cauſaʒ. Et an valeat dictum teſtis non interroganti de cauſa ſcientie: vide q̄ ibi dixi ſup quarta glo. Conſuluit Hoſtien. q̄ potius fiant ſuperflua q̄ʒ omittatur aliq̄d neceſſarium vel vtile. hoc dicitur propter decreta. per tuas. ſ. eo. quia ſi fuerit factum interrogatorium: ⁊ omiſſum negligenter vel doloſe: non obſtante publicatione repeteteꝰ: ſecus ſi non fuerat factū. Alia ratio: q2 forſan ex officio iudex plura reſecabit q̄ʒ expediret. Et arguit ꝯtra iudices qui cōmittūt examinationē teſtium notorijs ⁊ ſimplicibus: cuʒ in ꝓpria ꝑſona ip̄os audire deberent. C. de fide inſtru. auc̄. apud eloquentiſſimū: vel ad minus cōmittere ꝑſonis decretis idoneis ⁊ honeſtiꝰ ſ. eo. ſi qui teſtiū. de teſti. cogē. c. j. de ꝯſang. ⁊ affini. c. j. Cū em̄ in ꝓbationibus ſit tota vis cauſe: potius deberent cōmittere alia q̄ʒ teſtiū examinationē. xlij. diſt. q̄ueſcamus. Sʒ q2 id eſt onerosum ideo facile cōmittitꝰ etiam per ſportulas exigunt cōtra iura. ff. de regu. iur. ſm naturam. de cleri. coniuga. diuerſis. de p̄ben. cum ſcd̄m. Jo. an.) et hec interrogatoria de conſuetudine ⁊ de iure non dantur parti aduerſe: ne poſſit ſuper his inſtruere teſtes ſuos: ſed iudex per ſe vel per aſſeſſorem examinet illa: ⁊ ſi q̄ reperit ſupflua vel impertinētia illa reſecat: h̄ āt nō habebit locū reſecatio cū fuit approbata ꝑ papā: vt d̄ articulis ſupius dixi. l ¶ Specificatōe.

Nota ꝑ ſpecificatiōe obiectoꝝ. ad idē.ſ̄.eo.li. de elec. vt circa. a ¶ Et alioꝝ. Forte obijciebantur aliq̄bus nō crimia ſʒ alia ꝑ q̄ impediebāt teſtes eē: puta ꝙ erāt vel fuerāt aduocati vel ꝓcuratores ī cauſa.ſ̄.c. ꝓxi. vel ꝙ erāt minores.iiij.q.iij.c.j.vel his ſilia (de q̄bꝰ plene ī ſpe.de teſte ·§· j.Johan.an.) ij.q.vj.ſtatuendū.vbi de hoc.qđ itellige ſm determiatione decre.ſ̄.e.dilecto.⁊.c.cū a nob.in vno ⁊ eodeʒ negocio q̄s duplici officio tā ſuſpecto fungi non debet. de cle.ꝯiu.diuerſis.ff.ad trebel.ille a q̄·§·tempeſtiuū. ij.q.j.in p̄mis.de ver.ſig.forus cum ſi.in teſtem.ꝗ multofortius non recipieť talis ī p̄ncipali per iura p̄dicta. (de hoc in ſpe.de teſti ·§·illud.ꝟ.itē ꝙ fuit in eadē cauſa Johan.an.)

Additio

b ¶ Conuentuſ. Originales actores. c ¶ Pro ducēdos. Ad reprobationem teſtium ꝓductorū in principali. d ¶ Proximo. Intelligebať ſi nō fuiſſet appoſitū.ff.ď ꝟ.obli. cū q̄ kalendis. e ¶ Examiare. ſm interrogatoria p̄oris ⁊ ꝯuētus ſpaldig.. vt ſ̄.in ꝓxi.caſu d ictum eſt. f ¶ Sili.De q̄ dictū ē.ſ̄.ꝓxi.ꝟ. g ¶ Obſuata. Nos aūt teſtes nō licebit vlteriꝰ p̄ori ⁊ ꝯuētui reprobare: vt.ſ̄.de teſti.licʒ dilectꝰ. h ¶ Juramēto. Sʒ q̄re exigitur iuramētū a ꝓcuratore abbatis ī hac reprobatiōe ⁊ non in p̄ma reprobationē quā facit p̄or ꝯ p̄ncipales teſtes abbatis: Sol.potius p̄ſumiť ꝙ hoc facit abbas ex malicia q̄ʒ p̄or q̄ primo reprobauit teſtes ſuꝑ p̄ncipali ꝓductos.q̄ſi ꝓuocatꝰ velit vlciſci.⁊ iō ꝓpter illā p̄ſumptiōnē hoc exigiť iuramētum. ſi.de teſti.ſpoli.lFas ſm Bernā.ſʒ dic ꝙ hoc eſt in ptāte iudicis (Idē Jo.mo.) ꝑ p̄dictā decre.⁊ ꝑ.c. de iura.calū.c.ij.in fi.ſ̄.e.li.vn̄ ⁊ in p̄ma poterit exigere ſi ſibi videbitur.⁊ in ſecūda omittere ſi ſibi videbitur. iſte autē neceſſe habet mandatū pape ſeruare. i ¶ Procedāt. Habebant olim quidam hic plus de tex.quidam non: ſcʒ ceterum nobis ſub ſigillo tuo ⁊c̄.

Additio

a nū: ⁊ alioꝝ obiectoruʒ ſibi in eiſdē articuliſ ꝯtētoꝝ. ¶ Si b vo dicti abbas ⁊ ꝯuētus aliq̄s teſtes coraʒ te ꝓduxerint ꝯ teſtes ab eiſdē p̄ore ⁊ ꝯuen c tu ꝓducēdos iuxta articuloſ q̄s ipſi abbas ⁊ ꝯuētus tibi ſuꝑ reprobatione teſtiū ꝓductoꝝ p̄oris ⁊ ꝯuētus in eadē ꝓduxerint recipe: ac eos vſ d ꝙ ad kalendas februarij ꝓ e ximo futuri diligēter exami f nare ꝓcures: ſili ſpecificatione criminū ⁊ alioꝝ q̄ ꝯtra teſtes eorundē p̄oris ⁊ ꝯuētus g obiecta fuerint obſuata: pri h us tū p̄ſtito iuramēto a ꝓcuratore dictoꝝ abbatꝭ ⁊ ꝯuentus: ꝙ ad hoc ex malicia nō i ꝓcedāt. Inno.iiij.in generali ꝯcil.lugdu. Aduocatus vel ꝓcurator principalis cauſe in cā appellatiōis teſtificari nō pōt: iuramētū aūt p̄ſūptione faciēte ꝓ appellāte ſibi deferri nō debet: niſi iudici videatur.h.d.Do.ca.III

Diuiſio

Romana. ¶ Duo ſūt dicta huiꝰ decre.⁊ breuia: et idcirco eā nō ſūmo Jo.an. k ¶ Appellationis. Fuit cā dubitatiōis: q2 alia videbať cā appellatiōis a p̄ncipali ꝓpť aliū iudicē ⁊ aliū ꝓcuratorē ⁊ aduocatū: qui frequēter ī ip̄a iteruenīūt: q2 nō teneť ꝓcurator vel aduocatꝰ p̄ncipalis cauſe defendere cauſam appellatiōis: vt no.ſ̄.de ꝓcu.nō iniuſte.⁊.ij.q.vj·§·poſt ſcđam.⁊ facit qđ dixi.ſ̄.de iura.calū.c.ij.j.rū.ſʒ nō ē alia. vľ licet ſit alia q̄ ad q̄d: tn̄ ꝓcurator vľ aduocatus p̄ncipali in cā appellatiōis nō debēt teſtimoniū ferre ne memores ſui officij forte ꝯtrium aſſererēt veritatꝭ: ſicut ⁊ aduocatus neq̄t eſſe iudex: ne affectiōis ſue memor ⁊c̄.C.de aſſeſ.l.nemo in fi. Et iudex in cā qua iudicauit nō debet eſſe teſtis. (ſecꝰ ī alia.ff.e.ob carmē·§·j. Inno.dicit hic Fran.ꝙ notariꝰ q̄ ſcꝑſit acta bn̄ poterit eē teſtꝭ.alle. ꝙ nō eſt ꝓhibitū.⁊ decre.cū Johes.de fi.inſtru.Jo.an.)

Additio

R Omana eccľia: et.j. in k appellationis cauſa: iſq̄ appellātis ꝓcurator vel ad l uocatꝰ in p̄ori iudicio fuerat m nō recipiať ī teſtē. ¶ Neq̄ ī n diſtincte ip̄i appellāti p̄ſūptione faciēte ꝓ eo deferať etiā iuramētū: ſʒ tūc cuʒ inſpectiſ o ꝑſonaꝝ ⁊ ip̄iꝰ cauſe circūſtātijs: id fuerit faciendum.

De iureiurādo. Nicolaꝰ.iij. Prelati canonici rectores et officiales locorum qui iurāt ſtatuta et conſuetudines loci vel eccleſie ſeruare: pretextu talis iuramenti nō obligať ad illicita impoſſibilia vľ obuiātia eccleſiaſtice libertati. nec ad ea debet intentio ſua referri Johan.an. ca.I

p Contingit in nonnullis eccleſijs de earum conſuetudine obſuari ꝙ ip̄arum p̄lati cū p̄mo ad eccľias

l ¶ Fuerat. Si ꝗ illū ꝓcuratorē ꝯſtituit: ſʒ nō recipit mādatū: teſtificari poterit. ſ̄.e.dilecto. Idē ī aduocato. ⁊ de hoc etiā no. ff.c. l.vlti. m ¶ In teſteʒ. Intelligas pro ip̄o appellante. naʒ ꝓ appellato bene reciperetur. (Idē econuerſo vt ꝓcurator vel aduocatꝰ appellāti recipiať pro appellāte. et tūc etiā ꝓ appellato ꝺponet Jo.an.) ſm Bernā.et modernos (⁊ Accur.in p̄al.l.fi.ff eo.Jo.an.) tum q2 rō ꝓhibitiōis ceſſat: tū q2 non reperiť ꝓhibitum ⁊ edictū de teſtibꝫ ꝓhibitoriū eſt.ff. eo.ti.l.j. Et ī iſto caſu qn̄ ꝓcurator vel aduocatꝰ appellantis deponit ꝓ appellato.dico (Idē Jo.mo.) ꝙ deponet etiā ꝓ appellāte: q2 iurat ꝓ vtraq̄ pte dicere veritatē.ad h.ſ̄.e.de teſtibꝫ in.c.j.ij.⁊.iij.⁊.C.de q̄ſtionibus.l.p̄dē.⁊ dixi.ſ̄.de reg.iu.qđ ob grām (ꝓ h.C.ď tēpo.ī inte.reſti.l.perēde. Arch.iducit ꝙ no. Inn.⁊ Hoſti.ſ̄.de excep.cū venerabilis.ſuꝑ ꝟ.inſtrm̄ Joh.an.) q̄d de ꝓcuratoribꝫ ad negocia: dic ſm Hoſt.ꝙ ī negocio qđ ꝓcurauit de ꝯſenſu partiū pōt admitti: ſič ⁊ iſte ⁊ ſicut mediator in auč.de teſti·§·qm̄ vero.colľ.vij. in alijs admitteť etiā parte inuita: cū nec ꝓhibeať.ff.eo. l.j.(.ff.de iur.fiſ.l.deferre·§·ijdem decreuerūt Jo.mo. Nam vt dicit Arch.adminiſtrator bonoꝝ eccľie de cōtractu per ip̄m celebrato teſtificari poteſt.alle.xliij.q.ij c.j.ver.ceterum.⁊ ꝙ no.Bar.brix.in queſtione veneriali xlvij.aliquis erat adminiſtrator Jo.an.)

Addi. Additio Addi. Additio Addi.

n ¶ Preſumptione. Puta quia habet vnum teſtem. ſ̄.ď procu.ex inſinuatione.xxiiij.q.iij.ſi habes.ff.ď do. preleg.l.theopompus. (ſm Inno.qui etiam alleg.ff. quemad.teſta.ape.l.j.in fi.⁊ idem Hoſt.Johan.an.) o ¶ Perſonarum. Et ipſius cauſe.quod dic vt no.ſ̄. Contingit. ¶ Primo (de iureiur.ca.vlti. ponit thema circa clericos ⁊ laicos. Secūdo ibi: Quia vero. conſtitutionis cauſam ⁊ conſtitutionem circa vtroſq̄ Jo.an. p ¶ Conſuetudine. Ad hoc.ſ̄.eo.clericos.